

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/309/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811201153
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5811201153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. E., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, H. E., B. č. XXX, 2/ F. Q., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, Z., Q. č. XXX/ X, 3/ V. F., nar. XX.XX.XXXX, I. č. XX, 4/ V. F., nar. XX.XX.XXXX, A. Z. A., Q. č. XXXX, 5a/ L. U., nar. XX.XX.XXXX, Q. č. XX, XXXXX H., ČR, 5b/ B. V., nar. XX.XX.XXXX, Z. č. X, XXXXX H., ČR, 5c/ J. C., nar. XX.XX.XXXX, Q. č. XX, XXXXX H., ČR, ako právni nástupcovia po zomrelej T. C., žalobcovia 1/-4/, 5a/,5b/,5c/, práv. zast.: JUDr. Róbert Slamka, advokát, so sídlom AK L. A., J. č. XXXX/XX, proti žalovaným: 1/ M. F., nar. XX.XX.XXXX, A. č. XXX/X, XXXXX H., ČR, práv. zást. JUDr. Iva Pavlíková, advokát, so sídlom AK I., J. F. č. XX, 2/ T. F., nar. XX.XX.XXXX, H. E., B. č. XXX, 3/ P. C., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, F. č. XXXX, XXXXX Q., ČR, 4/ M. C., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, R. E.. XXX/XX, XXXXX A., ČR, v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 9C/67/2011-230 zo dňa 11. 05. 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/67/2011-237 zo dňa 25. mája 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu č.k. 9C/67/2011-230 zo dňa 11. 05. 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/67/2011-237 zo dňa 25. mája 2017 p o t v r d z u j e.

Žalobcom p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že nehnuteľnosti parcela C-KN č. 16236/2 lesné pozemky o výmere 904 m2, parcela C-KN č. 16236/3 lesné pozemky o výmere 318 m2, parcela C-KN č. 16237/4 trvalé trávne porasty o výmere 900 m2, parcela C-KN č. 16237/5 zastavané plochy a nádvoria o výmere 527 m2, ktoré sa nachádzajú v obci Oravská Lesná, katastrálne územie H. E. a sú zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Námestovo, katastrálny odbor, patria do dedičstva po poručiťke T. F., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, naposledy bytom H. E. č. XXX. Žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Dňa 25. 05. 2017 vydal opravné uznesenie č.k. 9C/67/2011-237, ktorým opravil nesprávny II. výrok rozsudku o trovách konania a nárok na náhradu trov konania priznal žalobcom. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd mal za preukázané, že žalovaný v 1/ rade nadobudol vlastníctvo k žalovaným nehnuteľnostiam v zmysle zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov formou notárskej zápisnice V 375/99, NZ 32/00, ktorá bola napísaná na Notárskom úrade v Dolnom Kubíne, notárom JUDr. Margitou Kakačkovou dňa 10.02.2000. Súd má za to, že pokiaľ sa niekto uchopí držby vecného práva k nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy, nemôže byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci a to ani v prípade, že je presvedčený, že taká zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k

nehnutelnosti postačuje. Pokiaľ medzi žalovaným v 1/ rade a jeho matkou bola uzavretá ústna darovacia zmluva o prevode predmetných nehnuteľností napriek tomu, že Občiansky zákonník v ustanovení § 46 ods. 1 vyžadoval pre takúto zmluvu povinne písomnú formu pod sankciou jej neplatnosti, pričom citované ustanovenia sú jasné a nepochybné a nepripúšťajú možnosť iného výkladu, pri zachovaní obvyklej opatrnosti zmluvných strán, ktorú možno vzhľadom na okolnosti daného prípadu od každého požadovať, by k danému omylu nedošlo. Žalovaný v 1/ rade sa teda dopustil neospravedliteľného právneho omylu, v dôsledku ktorého k vydržaniu za daných okolností nemohlo dôjsť, nakoľko ústna zmluva o prevode nehnuteľností nemôže byť právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva a to ani v prípade, ak je držiteľ s ohľadom na všetky okolnosti presvedčený, že je vlastníkom veci. K námietke premlčania, na ktorú poukazoval žalovaný v 1/ rade, súd uvádza, že žalobkyňa sa už v konaní vedenom na Okresnom súde v Námestove sp. zn. 2C/453/2008 domáhala svojich práv k predmetným nehnuteľnostiam a hoci žaloba bola zamietnutá pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, práve touto žalobou narušila plynutie premlčacej doby. S poukazom na tieto skutočnosti súd preto určil, že nehnuteľnosti parcela C-KN č. 16236/2 lesné pozemky o výmere 904 m², parcela C-KN č. 16236/3 lesné pozemky o výmere 318 m², parcela C-KN č. 16237/4 trvalé trávne porasty o výmere 900 m², parcela C-KN č. 16237/5 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 527 m², ktoré sa nachádzajú v obci Oravská Lesná, katastrálne územie H. E. a sú zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Námestovo, katastrálny odbor, patria do dedičstva po poručiťelke T. F., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, rod. č. XXXXXX/XXX, naposledy bytom H. E. č. XXX. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (v súlade s opravným uznesením č.k. 9C/67/2011-237 z 25. 05. 2017 priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% žalobcom).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný 1/, kde namietal, že súd nemal pripojený celý katastrálny spis, z ktorého by jednoznačne vyplynulo, že nehnuteľnosti uvedené v petite návrhu a petite rozsudku neboli v čase života poručiťelky T. F., rod. E. zapísané na jej meno, teda v čase 3 roky pred smrťou ich síce poručiťelka užívala, ako jej právny predchodcovia, ale reálne neboli zapísané v katastri nehnuteľností. Ďalej podľa žalovaného 1/ súd vôbec nevyhodnotil rozpor vo výpovediach na pojednávaní dňa 17. 12. 2012 a 19.04. 2016. Súd sa nevysporiadal s predloženými čestnými prehláseniami M. C. a T. C.. Žalovaný 1/ nepreukazoval držbu trvalým obývaním stavby súp. č. XXX a pozemkov k nej príľahlých, ale rekreačne tieto nehnuteľnosti užíval, čo osvedčil aj Notárskou zápisnicou N 375/99, NZ 32/00. Pokiaľ súd prvej inštancie nepovažoval ústne uzatvorenú darovaciu zmluvu medzi žalovaným 1/ a jeho matkou za vydržací titul preto, že ústna zmluva nezodpovedá úprave podľa § 46 ods. 1 OZ a teda podľa súdu sa jedná o neospravedliteľný právny omyl, je potrebné poukázať na to, že v čase darovania v r. 1998 tieto nehnuteľnosti neboli reálne vedené v katastri nehnuteľností na matku žalovaného 1/, a preto inak ako ústne nemohla previesť nehnuteľnosti na syna. Žalovaný 1/ sa nestotožnil ani s právnym posúdením súdu prvej inštancie plynutia premlčacej lehoty. Podľa žalovaného 1/ nesprávne podaný žalobný návrh zamietnutý súdom nemôže byť tou právnou skutočnosťou, ktorá by mohla akokoľvek prerušiť desaťročnú vydržaciu lehotu, ktorú žalovaný 1/ započal dňom darovania a následného spísania Notárskej zápisnice o vydržaní N 375/99, NZ 32/00 zo dňa 10. 02. 2000. Na základe týchto skutočností žalovaný 1/ žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, alebo rozsudok zmenil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 100%.

3. K podanému odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne vyjadrili žalobcovia 1/ až 5c/, kde uviedli, že žalovaný 1/ skutočnosť, že T. F. je výlučnou vlastníčkou predmetných pozemkov počas konania nikdy nespochybnil, zároveň zhodne vyhlásil, že táto skutočnosť nie je sporná a až následne v odvolacom konaní tvrdí opak. Tvrdenie, že nebol pripojený celý katastrálny spis považujú žalobcovia za zavádzajúce, keďže súd disponoval listinnými dôkazmi a PKV č. 165 a 164 pre k. ú. H. E., z ktorých vyplývalo vlastníctvo T. F. k predmetným pozemkom a jej výlučné vlastníctvo k týmto pozemkom nikto počas celého lkonania nespochybňoval. Žalovaný 1/ poukazoval na rozpor vo výpovediach, no neuviedol o aké podstatné rozporyx ideš. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ústny právny titul nezakladá dobromyseľnosť na vydržanie nehnuteľností. Žalovaný 1/ nadobudol predmetné pozemky na základe osvedčenia o držbe č. Z 1032/00 (N 375/99, NZ 32/00) zo dňa 10. 02. 2000. Listina bola zapísaná dňa 25. 07. 2001 podpoložkou výkazu zmien č. 110/01. Žaloba bola podaná žalobcami dňa 07. 03. 2011. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná vydržacia doba od zápisu predmetných pozemkov neuplynula. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu I. inštancie a žalovaného 1/ zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný 1/ zaslal k vyjadreniu žalobcov repliku, kde zotrval na dôvodoch podaného odvolania.
5. Žalobcovia zaslali dupliku, v ktorej sa rovnako pridržiavali svojho skoršieho vyjadrenia k podanému odvolaniu.
6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané účastníkmi konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.
7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.
8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.
9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.
10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.
11. Len pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd dodáva nasledovné: Na základe vykonaného dokazovania, súdneho spisu a toho, čo uviedli strany konania dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávanej veci bolo výpisom z pozemkných vložiek preukázané, že nehnuteľnosti vlastnila poručiťka v čase smrti. Žalobcovia sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťke T. F., nakoľko v katastri nehnuteľností je na LV XXXX pre kat. úz. H. E. zapísaný ako vlastníak dotknutých nehnuteľností žalovaný 1/. Súd mal preukázané, že zápis na LV v prospech žalovaného 1/ k dotknutým nehnuteľnostiam bol vykonaný na základe osvedčenia o držbe č. Z 1032/00 (NZ 32/00)-110/01. V súvislosti s touto skutočnosťou bolo nevyhnutné a zo strany súdu I. inštancie išlo o správny postup, kedy posudzoval predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Pritom podstatnou okolnosťou vydržania zo strany žalovaného 1/ bola tá skutočnosť, že oprávnenú držbu nehnuteľností odvodzoval od ústnej darovacej zmluvy, na základe ktorej mu mala poručiťka (jeho matka) darovať predmetné nehnuteľnosti.
12. Pokiaľ sa niekto uchopí držby nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy o jej prevode, nemôže byť vzhľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to ani v prípade, že je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnosti postačuje. Držba nehnuteľnosti, ktorá sa o takúto zmluvu opiera, nemôže viesť k vydržaniu (NS SR sp. zn. 5 Cdo 49/2010 zo dňa 29. 03. 2011). Vzhľadom na pochybnosti o dobrej viere žalovaného 1/, chýbal jeden zo zákonných predpokladov vydržania, v dôsledku čoho ani nemohlo dôjsť k vydržaniu dotknutých nehnuteľností a teda žalovaného 1/ nemožno považovať za vlastníka.

13. Rovnako sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil k námietke premlčania.

14. S poukazom na skutkové okolnosti prejednávanej veci a vykonané dokazovanie odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie a jeho postup považoval za plne v súlade so zákonom. Odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentov odvolateľa, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

15. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)